

Nr 9.

Av herr **Carlson** i Mölndal, *i anledning av Kungl. Maj:ts förslag rörande understödjande av folkskolebarns ferieresor.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1, 8 huvudtiteln, punkt 179 rörande »understödjande av folkskolebarns ferieresor», föreslås bl. a. sådan ändring i bestämmelserna, att understöd för ferieresor, som företagas av medellösa eller mindre bemedlade barn, tillhörande småskola, egentlig folkskola, seminariums övningsskola, folkskolas högre avdelning, fortsättningsskola eller högre folkskola i stad eller stadsliknande samhälle, endast skall kunna utgå till barn i nämnda skolor, om dessa samhällens invånareantal överstiger 3,000.

Genom fastställande av en sådan grund för anslags beviljande skulle, som i propositionen anges, 28 småstäder gå förlustiga den delaktighet av detta anslag, som de hittills varit berättigade till. Vidare skulle stadsliknande samhällen med ett invånareantal under 3,000 komma att drabbas av enahanda följder.

- Då anslag först beviljades till sagda ändamål av 1911 års riksdag, anförde dåvarande departementschefen till statsrådsprotokollet bl. a.: »Dessa s. k. ferieresor ha ett övervägande humanitärt syfte. Ändamålet är att bereda barn ur fattigare familjer från städerna tillfälle att under sommaren, eller någon del därav, vistas på landet, vare sig i s. k. feriekolonier eller i enskilda för dem upplåtna hem, där de kunna erhålla sund och närande föda».

I ett utlåtande från järnvägsstyrelsen den 15 mars 1921 om utsträckt rättighet för delaktighet av dessa billigare resor för feriebarn anföres bl. a.: »Styrelsen utgår därvid från, att det ofta icke ligger vikt uppå, att barnet får vistas på landet, utan att det kommer i ett

bättre hem, där det får bättre omvårdnad och sundare föda än i sitt föräldrahem.»

Jag förstår tillfullo att sparsamhet behöver iakttagas på alla möjliga områden. I förevarande fall kan jag dock icke dela Kungl. Maj:ts uppfattning att på denna punkt göra vissa inskränkningar i rätten till anslag.

Ett bifall till Kungl. Maj:ts framställning synes mig i princip innebära, att i städer och stadsliknande samhällen med ett invånareantal under 3,000 skulle det icke finnas några fattiga barn, som behöva komma i åtnjutande av dessa humanitära ferieresor.

Eller också får man antaga, att staten icke orkar med att hjälpa dessa relativt få fattiga barn, som finnas i dessa samhällen.

Då jag hyser den uppfattningen, att i dessa mindre samhällen finnas många barn, som ur humanitär synpunkt behöva samma skydd och vård som barn från större samhällen och därtill i en svår depressionstid finner det mindre välbetänkt att prygiva dessa barn åt nöd och umbäranden, tillåter jag mig hemställa om sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 1, 8 huvudtiteln, punkt 179 andra stycket:

att understöd för folkskolebarns ferieresor må utgå till stad eller stadsliknande samhälle oavsett invånareantalet.

Stockholm i januari 1921.

Vilh. Carlson
i Mölndal.
